

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 8

Ps. 93 : 1, 3

Ps. 49 : 1

Ps. 139 : 1, 2, 3

Ps. 139 : 6, 7, 8

Gez. 35 : 1, 2, 3

Lezen: Johannes 1 : 1 en Hebrëeën 2 : 10 - 18

Tekst: H.C. Zondag 8

Gemeente van Jezus Christus, onze Here,

Wil je Schriftgetrouw over de Drie-eenheid spreken dan krijg je meteen de wind tegen vandaag. Je spreken zou eigentijds moeten zijn. Daaronder verstaat men dan: Je spreken moet zo zijn dat jouw hoorders met hun verstand er bij kunnen. Je moet wat je zegt bewijzen voor hen! Wie dat niet doet is verdacht. Zo heet ook deze zondag verdacht. Terwijl ze -inderdaad voor het verstand onbegrijpelijk- maar voor het geloof vertroostend is!

Zie maar hoe hier over God wordt gesproken. Telkens wordt een verbinding gelegd tussen iets van Hem en iets van ons: Het gaat over God de Vader en onze schepping; God de Zoon en onze verlossing; God de heilige Geest en onze heiliging. Anders gezegd: God, de Drie-enige, is onze God.

En denk nu nog even aan zondag 1. Daar was dit wonder het ABC van ons geloof! Wat is uw enige troost? Dat ik het eigendom ben van mijn trouwe Heiland Jezus Christus, die mij kocht en bewaart door de hand van mijn hemelse Vader en die mij zeker maakt door zijn Geest. Ze zijn alle Drie betrokken bij onze verlossing. Of daarom deze belijdenis van zondag 8 er op aan komt!

Ik vat de tekst zo samen:

De HERE, onze God, is een drie-enig God.

We letten op:

1. Zijn werk als Drie-enige
2. Zijn eenheid als Drie-enige

1. "Hoe worden deze artikelen ingedeeld? In drie delen."

In de, regel spreken we over twaalf artikelen. In antw. 23 vindt u daarom na de Romeinse cijfers I-III ook de nummers 1-12. Daar zit de legende achter dat de 12 apostelen samen deze belijdenis zouden hebben opgesteld. Petrus het eerste artikel, Johannes het tweede, Jacobus het derde en zo verder ieder één. Matthias de laatste. Het resultaat was verbluffend. Het bleek een complete samenvatting van heel de Schrift.

Arme kerk die zulke verhaaltjes nodig heeft!

Hoewel, dat is nog niks vergeleken met wat men vandaag er van maakt. Met die legende beschouwt men ook de onderdelen als legende! Als gemeentetheologie! De schepping bv. Het "ontvangen van de heilige Geest, geboren uit de maagd Maria". Ook het "opgestaan uit de doden en opgevaren naar de hemel".

Anderen zeggen dat ze dit laatste wel aanvaarden. Maar ze verklaren het dan als "een handelen van God met de mens Jezus!" Want wat voor wonderlijke dingen je ook van de Here Jezus wilt geloven, Hij is niet mens en God! In het Nieuwe Testament zou dat duidelijk "een belijdenis achteraf" zijn. Jezus heeft tijdens zijn leven geweldige dingen gedaan. Dus, zei men toen, Hij moet wel de eeuwige Zoon van God zijn.

Maar let u op de Here zelf dan ziet u, hoe afwijzend Hij zelf heeft gereageerd op elke suggestie dat Hij van goddelijke oorsprong zou zijn. Hij wilde daar niet van weten. Daarom moeten wij Hem als mens maar gewoon zijn gang laten gaan. Een voorbarige belijdenis met betrekking tot zijn goddelijkheid roept alleen maar verkeerde verwachtingen op. Het werkt ook verwarrend! Dat zie je bij de traditionele dogmatiek.

Jezus is daar een verknipte, onsamenvangende, onwerkelijke figuur geworden. Deze nieuwe 'Jezus-leer' betekent in feite een weer invoeren van de oeroude ketterij van Mus. Ook voor die man was de Here Jezus niet de Zoon van God maar alleen een mens. Die leer verslaat weer zijn duizenden vandaag. Bij de Jehovagetuigen. Ook bij de moderne theologie. Die noemt de Here Jezus de authentieke Adam die ons zou leren, dat wij 'Gods creatieve compagnons' moeten zijn'. Als Gods medewerkers zouden wij, samen met Hem, een nieuwe wereld moeten stichten op recht en op gerechtigheid. Echt door de mens voor de mens. Wij maken die wereld. En hoe we dat moeten doen, daarvoor zou de Here Jezus ons het voorbeeld hebben gegeven.

Daarvoor zou de Vader Hem als een nieuwe mens geschapen hebben: Om dat ons te leren. En zelf zou Hij op de Goede Vrijdag daarvoor zijn leven hebben geriskeerd. Maar toen zou God op Pasen hebben laten zien dat Hij juist zo de mens naar Gods hart was. Pasen zou het applaus zijn van God, dat ons er toe wil dringen om net als Jezus Gods medewerkers te zijn!

Leg daartegenover nu eens deze Zondag 8! Die verliest zich niet in kleinigheden, hij stelt meteen de kern aan de orde van wat we geloven moeten: "Hoe worden deze artikelen ingedeeld?" In een serie artikelen? In 12? Nee, in drie! "Het eerste gaat over God de Vader en onze schepping. Het tweede over God de Zoon en onze verlossing. Het derde over God de heilige Geest en onze heiliging." Of kortweg: Ze spreken alle drie over God zoals Hij zich in zijn Woord geopenbaard heeft!

Daarmee zitten we meteen op het goede spoor. Op Gods spoor! Hoe belangrijk dat is weet u van Zondag 7. Sinds het paradijs gaan er twee boodschappen de wereld door: die van onze hemelse Vader en die van de Vader der leugen. Het evangelie van de Mensenredder en het pseudo-evangelie van de mensenmoorder. Het levenwekkende, ware Woord van de Geest en het de-dood-bewerkende woord van het beest. Willen we behouden worden, dan moeten alle fantasie en alle eigen meningen radicaal aan de kant. We moeten naar God toe. We moeten naar zijn openbaring toe: zijn zelfopenbaring! Wonderlijk dat die er is! Ook zoals ze er is. Dat God Zich daarin bekend wil maken als onze God.

Daar hebben wij het niet naar gemaakt. We hebben door de zonde zijn huis juist tot een chaos gemaakt. In plaats van bondgenoten te zijn maakten we ons tot zijn vijanden. Dat heeft voor Hem een immense teleurstelling betekend: Die prachtmens, de kroon op zijn schepping -zijn vijand! Hoe verschrikkelijk! Toch bleef Hij zich verbinden aan ons. Hij bleef zich onze God noemen. En dat betekende ons behoud!

Want laten we maar bij het begin beginnen: "Het eerste gaat over God de Vader en onze schepping." Dat is inderdaad het eerste. En ook in Gods wezen is Vader. eerste. Hij is "de oorzaak, de oorsprong en het begin van alle zichtbare en onzichtbare dingen", zegt art 8 NGB.

Dat betekent niet dat Hij ook de voornaamste en de machtigste is. Alle drie Personen zijn even voornaam en even machtig. Ze zijn alle Drie de almachtige God. Ook is de Vader niet de eerste in ontstaan. Hij was er niet al voor de Zoon en voor de Geest. De Vader is eeuwig, die Zoon is eeuwig, de heilige Geest is eeuwig. Ze zijn alle Drie de eeuwige God. Daarin is geen eerder en geen later.

Op dit punt hebben kettters steeds weer de aanval ingezet. Arius het eerst. Volgens deze man zou er een tijd geweest zijn waarin de Vader zonder Zoon was. Die Zoon kwam pas later! Voor er iets nog was, dus voor God de wereld en de mensen schiep, schiep God Hem als een soort tussenwezen. Hij is daardoor meer dan de mens, maar minder dan de Vader. Hij is ondergeschikt aan de Vader. Aan Hem gesubordineerd. Knecht van de HERE.

En de Geest is niet een Persoon maar een kracht die door God wordt uitgestort. Daarom is ook Hij ondergeschikt aan de Vader.

U vindt dat vandaag terug bij de Jehovagetuigen. En ook bij de moderne theologie. Voor haar is de Here Jezus een mens "die op een allermenselijkste wijze mens is". Niet meer en niet minder dan mens. Wel 'allermenselijkst' maar mens.

Nu weet ook de Bijbel van een ondergeschikt zijn van de Zoon aan de Vader. Alleen, dat is niet van eeuwigheid, het is het gevolg van een vrijwillige afspraak tussen de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Ik denk aan wat we lezen in Hebr. 2: "Want het voegde Hem

om Wie en door Wie alle dingen bestaan, dat Hij om veel zonen tot heerlijkheid te brengen de overste Leidsman en Voleinder van hun behoud door lijden heen zou volmaken." Vader wilde, om zo te zeggen, een huis vol kinderen. Maar dat kon alleen als Hij zijn Zoon liet lijden voor ons. Dat voegde Hem. Daartoe was Hij verplicht!

Ongelooflijk: Vader was verplicht. Nee, niet door ons. Hier geldt Rom. 11: "Wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor Hij vergoeding ontvangen moet?" Vader heeft zelf zich verplicht. Samen met zijn Zoon en met de Heilige Geest.

In grote wijsheid besloot God eerst om de wereld te scheppen. En om daarna als die mens in zonde was gevallen, hem met die wereld te verlossen. Van Vader ging het initiatief uit. Hij is de Schepper die ook de eis van genoegdoening en van borgtocht stelt. Hij bepaalde hoe we verlost zouden worden en wat de losprijs zou zijn. En toen wees Hij de Zoon als Verlosser aan. Die was, schrijft Petrus, als Lam van God tevoren gekend maar is "bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u die door Hem gelooft in God" (1 Petr. 1:20).

Voor de schepping werd de Here Jezus al als Verlosser uitverkoren. Toen al wees Vader Hem aan als knecht van de HERE en als fundament van ons heil.

Maar zelf liet de Here Zich ook aanwijzen. Helemaal vrijwillig is Hij mens geworden om Vaders wil te doen. Hij schaamde Zich niet om ons zijn broeders te noemen. Zelfs niet hoewel Hij de Zoon was (Fil. 2), hoger dan de engelen (Hebr. 1 en 2), God te prijzen tot in eeuwigheid (Rom. 9). Hij heeft, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij geleden heeft (Hebr. 5).

En meteen verplichtte de Geest zich om ons aan Gods heil in de Here Jezus deel te geven. Hij beloofde, meteen toen de Here Jezus als Verlosser werd aangewezen, om allen die door het kruis werden vrijgekocht naar het bruiloftsfeest te brengen.

Kijk, zo is er inderdaad ondergeschiktheid, subordinatie. Volgens die afspraak van de drie Personen in God. Ieder verplichtte zich toen om voor zijn deel te werken aan Gods grote doel: een huis vol kinderen. Maar tegelijk is, wat ieder doet; het werk van de drie-enige God. Neem maar weer dat eerste: "Over God de Vader en onze schepping". Daarin werkte de Vader als Eerste. Maar niet zonder de Zoon: "Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dat is geen ding geworden dat geworden is." (Joh. 1:3) En dit door de Geest: "Zendt Gij uw Geest uit, zo worden zij geschapen en Gij vernieuwt het gelaat van het aardrijk" (Ps. 104).

Datzelfde ziet u als het gaat over God de Zoon en onze verlossing: Alzo lief heeft Vader de wereld gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die (door de Geest) in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven zal hebben.

Het is de Zoon die ons met God heeft verzoend. Hij heeft -door de eeuwige Geest- Zich als smetteloos offer geofferd aan God (Hebr. 9). Daarna zenden de Vader en de Zoon samen de heilige Geest. Maar Die laat Zich ook weer zenden om het wonder van de kerk te bewerken als gemeenschap van de heiligen. En om in die weg dat wonder van de nieuwe hemel en aarde te brengen.

De Bijbel laat duidelijk zien hoe de drie Personen zich samen hebben ingezet om Gods belofte aan Adam in vervulling te doen gaan. Samen hebben ze Gods raadsplan van voor de grondlegging van de wereld tot in de finesses vervuld!

Daarom hoort u in de Bijbel ook tot drie keer toe het triomferende: "Het is volbracht". Eerst bij de schepping in Gen. 2: "Alzo werden volvoerd volbracht - de hemel en de aarde en al hun heer." Dan gaat Vader in tot zijn sabbatsrust. Dat is het eerste over God de Vader en onze schepping.

Het tweede vindt u in het midden van de wereldgeschiedenis: "Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht. En Hij boog zijn hoofd en gaf de geest". Heel de raad van God was vervuld. Daarom mocht het Pasen worden. En via Pasen mocht onze Heiland naar de hemel toe: naar zijn sabbatsrust. Dat is het tweede over God de Zoon en onze verlossing.

Nu moet alleen nog het derde komen. Openb. 21 spreekt daarvan: "En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan en de zee was niet meer". Op dat moment is er het derde: Volbracht. "En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde". De Geest gaat in tot zijn sabbatsrust.

Zo, zal straks God drie-enig, de Vader, de Zoon en de heilige Geest de rust bereiken: De eeuwige rust die de Bijbel ook noemt: de rust die overblijft voor het volk van God. Dat is het derde over God de heilige Geest en onze heiliging.

Hoe geweldig: Gods eeuwige rust is ook onze rust! Dat is de rijke troost van deze belijdenis. De wereld wordt niet een chaos. Vanwege de zonde zouden we dat verwachten. Want die zonde bewerkt de chaos.

Vandaag kun je dat duidelijk zien. Men zegt God vaarwel om het zelf te doen. Gods verlossing hoeft men niet. Men heeft zijn eigen systemen. Het marxisme bv. Met name zoals dat gestalte kreeg in het communisme. Maar dat marxisme bleek het niet te doen. Het bracht alleen maar chaos: geestelijke en economische chaos. In het oosten. Ook in het westen. Men weet niet meer waar men met het herstel beginnen moet.

En dan zie je', God overgeeft. Het begint weer een wereld te worden als in Rom. 1. Men geeft zich over aan onreinheid en aan schandelijke lusten waardoor het lichaam onteerd wordt. En de liefde verkilt.

Midden in die wereld mogen wij Zondag 8 weer belijden over de drie-enige God en zijn plan met ons. Hij blijft werken aan een huis vol kinderen. Wonderlijk! Vader schiep de wereld en houdt zijn werk in stand. De Zoon offert die wereld als een onstraffelijk Lam zijn bloed aan Vader op. De Geest worstelt tegen alle zonde en afval in en brengt Gods kinderen naar de bruiloft toe.

God laat niet varen het werk van zijn handen. Hij zal al zijn welbehagen doen. Straks komt het einde van de wereldgeschiedenis. En wat voor een einde! De tent van God zal bij de mensen zijn. Hij zal bij ons zijn en wij bij Hem. En het feest kan beginnen: de bruiloft van het Lam. Geen mens of duivel die dat kan verhinderen. Juist niet omdat God de Drie-enige is!

2. Dat is het tweede: de eenheid van de HERE als de drie-enige God. Want daar ligt onze zekerheid, broeders en zusters, jongens en meisjes! We spreken van drie Personen: de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Zo mogen we hen onderscheiden. Maar we mogen hem niet scheiden! We kunnen dat niet. begrijpen. We kunnen het alleen geloven: "Omdat God Zich zo in zijn Woord geopenbaard heeft." "Dus verwachten wij dat wij de volle kennis en vrucht daarvan genieten zullen." (Art. 9 NGB)

Ja, dat verwachten wij! Het is helemaal zeker. Want er zijn niet drie Goden die ieder voor hun eigen straatje vechten. Het is één God die zijn éne raad vervult in de Here Jezus en door zijn heilige Geest. Dit is onze troost dat er een Vader is, die zijn Zoon zond om door zijn Geest te redden wie geloven. Zonder de Zoon en zonder de Geest bleef er voor altijd de zondekloof. Het werd nooit bruiloft. "Wie behouden wil worden moet, wat betreft de Drie-eenheid, deze overtuiging hebben." (Geloofsbelijdenis van Athanasius).

Maar ook dat deze drie-enige God de Drie-enige is! Als God dat niet was, als die Drie niet de enige God waren, dan kon wat de Here Jezus deed, wel eens niet Vaders bedoeling zijn geweest. En ook de Geest hoefde het dan niet eens te zijn met de Vader en de Zoon. Ze zouden zelfs tegen elkaar hebben kunnen inwerken. En ik zou niet tegen u kunnen zeggen: Geloof het maar, want God meent het serieus met u! En met jullie! Daarover bestond dan geen zekerheid.

Maar, Goddank, deze Drie zijn één! Dat is het diepe geheim van wat de Here Jezus ons in de Paaszaal geopenbaard heeft: "Wie Mij gezien heeft, heeft ook de Vader gezien. Geloof Gij niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? Ik en de Vader zijn één".

Onbegrijpelijk mysterie! Ook: rijk mysterie! Want zo kan Hij zeggen: "De woorden die Ik spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet, maar de Vader die in Mij blijft, doet zijn werkt".

Ook de Geest spreekt niet uit Zichzelf, "maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft is van Mij. Daarom zei Ik: Hij neemt het uit het mijne en zal het u verkondigen (Joh. 16).

Hier zijn niet drie goden, hier is de ene God die Zich inzet tot het ene werk om de van Vader afgevalen kinderen naar de heerlijkheid te brengen. In al wat de Here doet in ons persoonlijke leven of in het leven van ons als gemeente, is Hij bezig als de drie-enige God die het feest wil doen worden: Triniteitsfeest! Bruiloftsfeest!

Broeders en zusters, jongens en meisjes, wat zijn we toch rijke mensen! Wij allemaal die

in de naam van de drie-enige God zijn gedoopt. Hij is de ene God die zijn drievoudige belofte vervult en ons naar de gemeente van de uitverkorenen brengt.

Of we dus op Hem kunnen rekenen! Op de mond van drie Getuigen die één zijn, staat die belofte vast! Daardoor kunnen we zeker zijn van die grote toekomst: zijn tent bij ons en wij bij Hem. Wij zullen zijn volk zijn en Hij zelf zal bij ons zijn. En alle tranen zal Hij van onze ogen afwissen. En de dood zal niet meer zijn.

Want de Here Jezus overwon die dood. En de levendmakende Geest heeft ons weer tot leven gebracht. En er zal geen moeite meer zijn en geen geklaag en geen gebrek. Want de eerste dingen zijn dan voorbijgegaan. Zie, het nieuwe is gekomen!

Wat een toekomst! Alles wordt nieuw! Dank zij het werk van deze Drie, Vader, Zoon en heilige Geest. Zij zijn het goed eens met elkaar! Want ze zijn alle Drie de eeuwige en enige God. Zo werken ze samen aan het ene werk om Christus' kerk en in die kerk ons tot een versierde bruid te maken. En tot reine bruiloftskinderen. Ze doen dat met grote haast. Want samen willen ze graag naar dat derde 'volbracht'. Want dan kan het feest worden. Voor Vader die dat feest van meet af aan op het oog heeft gehad. Ook voor ons! Bruiloftsfeest!

Amen.